

[Per Stig Møller]

Hvad yderligere FN angår, mener jeg, at det er vigtigt, at vi giver et hurtigt svar, når Sikkerhedsrådet udsender en appel om international assistance. Det kan vi levere i dag. Aktionen i Kuwait finder nemlig sted under Sikkerhedsrådets auspicer og med koordination hos FN's militære generalstab, ligesom aktionen skal foregå med rapport til generalsekretæren. Vi ville altså svigte FN, hvis vi ignorerede Sikkerhedsrådets appel i dag.

Et andet perspektiv er nord og syd-perspektivet. Det er et lille land i en fjern verdensdel, som har bedt om vores hjælp. Hvad kommer det os ved, kunne vi spørge. Men spørger vi sådan, demonstrerer vi, at vi kun tænker på os selv, og så kan vi heller ikke forvente, at denne verdensdel i en anden situation skal interessere sig for vores velfærd og overlevelse.

Derfor kan vi ikke ignorere Kuwaits og Den Arabiske Ligas appel om international bistand, for så ville vi vise, at den arabiske verden er os ligegyldig, hvad den naturligvis ikke er.

Endelig er det væsentligt, at USA ikke kommer til at stå alene med opgaven. Irak må ikke få held til i sin propaganda at gøre det hele til et spørgsmål om USA mod de arabiske befolkninger. Det er det jo ikke. Det er de arabiske lande mod en gal diktator.

Gennem vores medvirken i Golfen gør vi det tydeligt, at dette drejer sig om hele verdenssamfundet mod én arabisk voldtægtsforbryder, som må standses, mens offeret lever, og inden han har kastet sig over nye ofre.

Derfor er det også af betydning, at vi europæere ikke lader USA om at varetage verdens og vore interesser alene. Ligesom vi stoler på USA, må USA kunne stole på os og vores vilje til at bidrage til løsning af en krise, vi er enige om skal løses.

Den alliance, som Irak utilsigtet har smedet, er et tilbud til verdensfreden og ikke en trussel mod den. Derfor støtter vi det fremsatte forslag, og derfor støtter vi, at regeringen derudover bidrager med humanitær hjælp til ofrene for invasionen, ligesom vi undersøger mulighederne for at udvide denne humanitære indsats med et hospitalsskib, hvis det virkelig skulle komme så vidt, at der blev brug for det. Men det forudsætter både Socialdemokratiet og vi at der ikke bliver. Vort bidrag til den sømilitære del af FN-aktionen har nemlig til formål at forhindre, at situationen udvikler sig så tragisk.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, at forslaget titel er groft misvisende. Det danske krigsskib kommer ikke til at operere under FN. FN har, som det hedder, anmodet de stater, der har krigsskibe deployeret i Golfen, om at håndhæve sanktionerne mod Irak.

I FN's kodesprog betyder det, at FN giver dem lov til det. De handler, som det hedder, under sikkerhedsrådsmyndighed og opfordres til at bruge FN-stabskomiteens mekanismer i passende omfang. Igen kodesprog. Det betyder: – som de enkelte stater selv finder det passende.

Det er bedre end ingenting, for baggrunden er jo, at USA og en række vestmagter på egen hånd begyndte at håndhæve sanktionerne med væbnet magt en uges tid efter, at sanktionerne var indført. Det kaldes blokade, og i folkeretten anses det for en krigshandling, og derfor vakte den fremgangsmåde nogen bekymring.

For i det mindste at få snor i håndhævelsen har de andre medlemmer af rådet nu accepteret den, og dermed har FN fået en finger med i spillet, men kun en finger. Det kommer der ikke en FN-operation ud af. Den reelle styring og samordning er stadig overladt de enkelte stater, primært de vestlige allierede.

Hvis der havde været tale om en FN-operation, ville FN have haft afgørende indflydelse på flådestyrkens sammensætning og på, hvilke skibe der skal deployeres hvor, og på deres konkrete adfærd i kritiske situationer. Den foreliggende situation er en helt anden.

Ifølge Associated Press – jeg refererer til Information 28. august – samledes tophofficerer fra Den Vesteuropæiske Union i mandags i Paris: »Hovedemnet ville blive uddelegeringen af opgaver mellem de europæiske flåder og at få dem koordineret med den enorme amerikanske flådestyrke i regionen.« Så vidt jeg har forstået, skal der holdes et nyt møde, hvor også FN's militære stabskomité er repræsenteret, men kan den gøre andet end at tage de beslutninger til efterretning, som Den Vesteuropæiske Union har truffet om deployering af sine egne flådestyrker og samordning med USA? Selvfølgelig kan den ikke det, og jeg har meget svært ved at se, at Danmark og det danske krigsskib optræder isoleret dernede uden at indgå i en samordning med Den Vesteuropæiske Union og USA. Der er ikke tale om nogen FN-operation.